

Dit is onze liefde

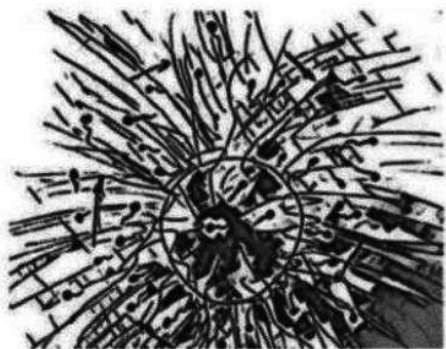
Dit is onze liefde

Dylan Hofman

God created sex. Priests created
Marriage.

- Voltaire

Schrijver: Dylan Hofman
Coverontwerp: Dylan Hofman
ISBN: 9789464659917
© Dylan Hofman

© **De oerknal**

Dylan Hofman

Maandag

Dinsdag

Woensdag

Donderdag

Vrijdag

Zaterdag

Zondag

Voorwoord

In 'Dit is onze liefde' neem ik je mee naar mijn wereld. Een wereld waarin liefde en vrede op de voorgrond staan. In mijn optiek kan vrede alleen tot stand komen als je je hart durft te tonen. Dit hart bevat een ideologie, een mening, maar ook een gevoel van verlangen, lust en liefde. Het behoort allemaal tot de dynamiek vrede.

Onze liefde mag niet in alle landen liefde genoemd worden. Toch is dit boek geschreven vanuit liefde, want dit is onze liefde. In de hoop elkaars verschillen onderling te gaan omarmen en in vrede met elkaar te leven. Er is al strijd genoeg in onze wereld.

Een wereld waarin religie, geaardheid, geslacht en cultuur vredig samengaan. In een wereld zonder haat. Een wereld waarbij de vrijheid ons nooit mag worden afgenomen. We gaan het leven vieren in verbinding met elkaar. Vieren in vrede met elkaar. Vieren in liefde, want dit is onze liefde.

Maandag

Het gras is altijd groener aan de overkant, maar niet overal. Aan de overkant van Buckingham Palace is het gras geel. Geel en droog door de zonnestralen die het gras doen verdorren. Met de liefde van die vrouw kan het gras van de buren niet groener zijn; bedenk ik mij, terwijl ik verder sjok over de droge grassprietten van het tegenovergelegen Greenpark.

Even visualiseer ik hoe Hare Majesteit aan de kaviaar zit en hoe ze via haar gerimpelde vingertjes, tijdens een high tea, de thee naar haar mond beweegt. Na een aantal slokjes bewegen haar krulletjes heen en weer. Daarna slurpt ze de grote oester, gepresenteerd op een gouden schaal, naar binnen.

Het doet mij denken aan de avond voor ons vertrek. We zaten samen bij een ietwat te sjieke bar in Amsterdam te wijnen. Daar kreeg ook ik kaviaar en oesters voorgeschoteld. De kaviaar heb ik geweigerd, want een gewone schep

zout in mijn mond vind ik fijner, dan het eten van die slijmerige hap. De oester trok mij echter des te meer. Er zaten heerlijke uitjes bij en aangezien ik dol ben op uitjes moest deze hap wel lekker worden.

Ik pakte de schelp en schepte er een hoopje ui op. Daarna probeerde ik met al mijn kracht de oester uit de glinsterende, zwarte schelp te zuigen. Ik slurpte en slurpte, maar de oester zat muurvast. Ik heb nog nooit zo hard gezogen. Zelfs in bed ging het er minder wild aan toe. Daarna vloog het tweekleppig weekdier plots mijn strottenhoofd in. Ik heb een groot glas water gepakt en alles kokhalzend weggespoeld. Nooit meer een oester voor mij.

Even schrik ik van het geluid van een auto. Ik kijk om mij heen en besef ver in gedachten verzonken te zijn. Het zijn gedachten in mijn hoofd die mijn wereldbeeld zo nu en dan opslokken. Mijn ogen buigen zich naar de bruine,